

[Jens Thomsen.]

saadan, at den Mellemvare, der før Krigen kostede 57 Øre, i Dag efter Landbrugsministerens Opgørelse koster 37—38 Øre, saa synes jeg, man er meget beskeden paa dette Omraade.

Det ærede Medlem sagde ogsaa, at det var berettiget, at de 2½ Mill. Kr. tages af Slagteafgiften af Hensyn til Prisstigningen. Men jeg maa fastholde, at den Prisstigning, der er foretaget, er urimelig lille, og at Priserne burde hæves ret betydeligt.

Jeg haaber, at ogsaa Regeringspartierne vil indse, at den Pris, der betales for Kreaturer i Dag, er utilfredsstillende, og at de derfor vil modtage vort Ændringsforslag. Ja, de ærede Ordførere for Regeringspartierne har jo beklageligvis udtalt, at de ikke vil støtte vort Ændringsforslag, men jeg vil haabe, at den højttærede Landbrugsminister vil tage imod det.

Formanden: Jeg vil advare imod, at man under den fortsatte Forhandling paa ny fordyber sig i Kvægeksporthagen. Det forekommer mig, at denne Sag nu saa ofte og saa grundigt er blevet behandlet, at man maa have Lov til at betragte den som udebatteret her i Tinget.

Alfred Jensen: Vort Partis Ordfører for dette Lovforslag er forhindret i at være til Stede, og jeg finder derfor Anledning til at sige et Par Ord. Idet jeg henviser til de Udtalelser, som vort Partis Ordfører fremsatte ved første Behandling, skal jeg sige, at vi vil stemme for Flertallets Indstilling. Og ud fra de samme Betragtninger, som blev gjort gældende ved første Behandling, maa jeg sige om det af Det frie Folkeparti stillede Ændringsforslag, at det maa vi afgjort stemme imod.

Jørgen Gram: Det har for mig altid været uforstaaeligt, at man i visse Kredse ligesom har villet fremhæve det lille Tilskud, der under denne specielle Lov er ydet til de Formaal, Loven angiver, som et særligt stort Offer fra det øvrige Samfund til Landbruget. Jeg finder det paa sin Plads at gøre opmærksom paa, at de stigende Krav til Mælkehygiejnen, som fremkommer fra det offentlige og fra Forbrugernes Side, vilde ikke have kunnet efterkommes i en overskuelig Tid, hvis ikke der var gjort noget ekstraordinært, som sket er under denne Lov. Og naar det saa huskes, at den Driftsgren, der hedder Kødproduktionen, paa Grund af Udlandets Restriktioner var blevet ramt saa katastrofalt, at det hele

var ved at gaa i Staa, og at Producenterne, som i alt Fald nede hos os, i Skarevis havde Tab, op til hele Formuer, saa maatte det oprindelige Tilskud, der specielt ydedes til Studeeksporten, virkelig forekomme at være en yderst beskeden Haandsrækning fra Samfundets Side. Mit Partis Ordfører har i øvrigt været inde paa dette Punkt, og jeg skal ikke uddybe det nærmere. Men hvad der kalder mig frem, er en Udtalelse af den højttærede Landbrugsminister ved første Behandling — det staaer Spalte 1698. Ministeren udtalte der, at han hørte til dem, der ikke havde megen Tro til Studeproduktionens Fremtid her i Landet. Jeg maa nok spørge: Er der nu Grund til, og er det nu vel betænkt at sige dette, ikke mindst i Øjeblikket? I en Tid som den nuværende maa den almindelige Landbruger indstille sig ikke alene efter sin egen Tilbøjelighed og sine faglige Raadgiveres, Konsulenternes, Raad, men han maa næsten først og sidst lytte til Regeringens Røst, for den gennem Handelsaftalerne Magt over Erhvervenes Trivsel og Afsætning som aldrig før. Naar Landbrugets Minister da siger, at han ikke tror paa Studeproduktionen, maa dermed menes Kødproduktionen. Er det da Ministerens Mening at give det Raad, at man skal gaa fra den Driftsgren over til en anden? For saadan vil man opfatte det. Jeg tror ikke, at man skal dette. Det er jo ikke en tilfældig Indtægt eller en Bagatel af hele Samfundets Indtægter, der er uden Betydning for Landet.

Det er en Udførsel, der har bestaaet i Aarhundreder i Modsætning til Smørproduktionen. Sammen med Svine- og Hesteproduktionen er Studeproduktionen en Driftsgren, der paa Grund af Klimaet, Jordbundsforhold og ved særlige Driftsfortrin har høvdet sig og altid vil hævde sig. Det er da ogsaa, som det ogsaa er blevet nævnt fra anden Side, en Produktion, der mere end andre er moderne ogsaa set med Landbrugsministerens Øjne, idet den bruger op til 100 pCt. danske Produkter og altsaa næsten intet fremmed Raastof. Skulde vi gaa fra denne Driftsgren og den Indtægt, den fører med sig, hvad vil Følgen da blive? At disse Bedrifter maatte gaa over til en anden Produktion, og denne Omlægning vil medføre for det første en Gældsstiftelse, som det er umuligt at bære i Øjeblikket. De 60 000—70 000 Stude, der findes her i Landet, maatte omsættes til et tilsvarende eller mindre Antal Køer, og det vilde medføre en Stigning af Smørproduktionen, der i alt Fald vilde beløbe sig til mange Tusind Tons. At de, naar de blev tilført de Markeder, der